

ROMANIA
TRIBUNALUL SĂLAJ
SECȚIA CIVILA
Dosar nr.2819/2005

SENTINȚA CIVILĂ NR.83

Sedința publică din 3 februarie 2006

Completul compus din:

Președinte: _____ judecător
_____, grefier

S-a luat în examinare cererea formulată de reclamanta S.C. _____
Zalău, str. Unirii nr.20, județul Sălaj, împotriva unității pârâte Direcția Generală a
Finanțelor Publice a Județului Sălaj, având ca obiect – contencios administrativ.

La apelul nominal făcut în cauză s-a prezentat reclamanta prin av
Violeta și pârâta prin consilier juridic _____

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care:

Reprezentanta reclamantei depune la dosarul cauzei concluzii scrise care se
comunică și cu reprezentanta pârâtei.

Nemaifiind alte cereri de formulat s-au probe de administrat, instanța constată
cauza în stare de judecată și acordă părților cuvântul în fond.

Reprezentanta reclamantei susține cererea de la dosarul cauzei așa cum a fost
formulată în scris solicitând instanței admiterea ei, respectiv anularea deciziei nr.48
din 18 august 2005 dată de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sălaj și
implicit anularea Deciziei de impunere nr. _____ din 07.02.2005 emisă de organul
de inspecție fiscală și întocmită în baza raportului de inspecție fiscală nr. _____ din
07.02.2005.

Reprezentanta pârâtei solicită respingerea cererii reclamantei ca fiind nefondată
și menținerea ca temeinică și legală a deciziei atacate.

TRIBUNALUL,

Prin cererea sa, înregistrată la data de 21 octombrie 2005 reclamanta S.C.
S.A. Zalău, a solicitat anularea Deciziei nr.48/18 august 2005, emisă
de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sălaj și implicit anularea
Deciziei de impunere nr. _____ din 7 februarie 2005 emisă de organul de inspecție
fiscală, prin care se stabilește în sarcina societății comerciale obligația către buget cu
suma de _____ lei RON; din care s-a contestat doar suma de _____ lei RON,
reprezentând TVA, dobânzi și penalități, aferente, cu impozitul suplimentar aferent
determinat.

În fapt, instanța reține că, urmare a raportului de inspecție fiscală, prin Decizia
de impunere nr. _____ din 7 februarie 2005 s-a stabilit că S.C. „ _____ ” S.A.
Zalău datorează pentru perioada 021.01.2002 – 31.10.2004, suma de _____ lei TVA
– suplimentar, la care s-au calculat dobânzi în sumă de _____ lei și penalități de
întârziere în sumă de _____ lei.

În timpul controlului s-a constatat că societatea nu a îndeplinit condițiile prev. de art.9 alin.3 din Legea nr.345/2002 coroborat cu art.23 alin.2 și 3 din H.G. nr. 598/2002, privind scoaterea din evidență ca plătitor de TVA (f.14-24).

Contestând această decizie, contribuabilul a arătat că cifra de afaceri a fost măjorată artificial în perioada 01.01.-31.05.2002 cu suma de 1.849 lei, adică a fost de lei, în loc de lei, deoarece factura nr.2780198/15.01.2002 reprezentând „Consolidare Biserica ortodoxă Cozla” a fost întocmită în mod eronat, persoana care a întocmit factura necunoscând că la acea dată contractul era reziliat (f.7-10).

Soluționând contestația, prin Decizia nr.48/2005, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sălaj, însușindu-și această apărare (deși este cunoscut că nimeni nu poate să-și întemeieze pretențiile și să-și formuleze apărările pe propria i culpă) a constatat că societatea petentă a îndeplinit la data solicitării scoaterii din evidență ca plătitor de T.V.A, condițiile prev. de Legea nr.345/2002 privind cifra de afaceri aferentă anului 2001 (respectiv la data de 31.05.2002) dar nu a făcut dovada plății sumei înscrise în ultimul decont de T.V.A, respectiv suma de lei, sumă pentru care a obținut eșalonare cu convenția nr.43 din 8.12.2003 astfel că, în aceste condiții nu era în drept să solicite scoaterea din evidență ca plătitor de T.V.A, și nu putea beneficia de prev.art.9 alin.3 din Legea nr.345/2002 (f.5;6).

În sfârșit, atacând Decizia nr.48/2005 prin care i s-a respins contestația, societatea reclamantă arată că la data de 18 septembrie 2002 a solicitat scoaterea din evidențe ca plătitor de T.V.A, că această cerere i-a fost aprobată de către Administrația Financiară – Zalău, fără a se cere dovada achitării sumei înscrise în ultimul decont și mai mult decât atât, i s-au acordat și înlesniri la plata unor obligații restante, în baza O.G. nr.40/2003, inclusiv pentru T.V.A., în sumă de lei RON.

Dacă într-adevăr se constată o eroare în aplicarea unor prevederi legale, această eroare este săvârșită de Administrația Finanțelor Publice – Zalău, deci nu poate fi imputată societății, care nu se poate considera în culpă.

Apoi, art.23 alin.6 din H.G. nr.598/2002 prevede că „ persoanele impozabile care au fost scoase din evidență ca plătitor TVA, conform art.9 alin.3 din lege, nu pot solicita ulterior înregistrarea ca plătitor de T.V.A”.

În concluzie, având în vedere legalitatea aprobării date de Administrația Finanțelor Publice – Zalău, privind scoaterea din evidențe ca plătitor T.V.A, începând cu 1 octombrie 2002, contradicția dintre două structuri ale Ministerului Finanțelor Publice precum și interdicția revenirii la condiția de plătitor T.V.A, după ce inițial s-a aprobat scoaterea din evidență ca plătitor T.V.A, reclamanta solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată.

Sușinerile reclamantei, nu pot fi însușite de instanță, din următoarele considerente :

Potrivit art.23 alin.2 teza a II-a și a III-a din H.G. nr.598/2002, privind aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr.345/2002 „persoanele impozabile care solicită scoaterea din evidență trebuie să facă dovada achitării obligației de plată privind T.V.A., din ultimul decont privind T.V.A; persoanele impozabile care nu îndeplinesc această obligație nu pot beneficia de prev.art.9 alin.3 din lege, respectiv nu pot solicita scoaterea din evidență, ca plătitori de T.V.A.”.

Apoi, art.23 alin.5, din același act normativ, spune că „organele fiscale vor opera scoaterea din evidență, a plătitorilor de T.V.A, care au depus cereri în acest sens cu data de 1 a lunii următoare depunerii cererii”.

Prin urmare, este cât se poate de limpede că nu este vorba de nici o „aprobare irevocabilă” din partea administrației financiare privind scoaterea din evidențe ci doar de o simplă operare în evidențe, pe baza cererii contribuabilului, căruia îi revine obligația să facă dovada achitării T.V.A.- ului din ultimul decont, sub sancțiunea de a nu putea beneficia de facilitatea oferită de art.9 alin.3 din Legea nr.345/2002.

Or, așa fiind și cum la data formulării cererii, 18 septembrie 2002 (f.73) societatea reclamantă avea o obligație restantă de lei T.V.A., la bugetul de stat, după cum rezultă și din expertiza contabilă efectuată în cauză (f.83-95), pe care a plătit-o ulterior, conform eşalonării din anul 2003, evident că nu poate fi considerată ca scoasă din evidență, ca plătitor de T.V.A, pe anul 2002.

Decizia nr.48/2005 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sălaj, prin care s-a menținut Decizia de impunere nr.644/2005, privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală, fiind așadar temeinică și legală, acțiunea reclamantei se va respinge ca nefondată.

Pentru aceste motive,

**În numele LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge ca nefondată acțiunea reclamantei S C S.A.
pentru anularea Dispoziției nr.48/18 august 2005 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sălaj.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 3 februarie 2006.

Președinte,

Grefier,

Red. /21.02.2006
Dact. /21.02.2006/4ex.

Pentru conformitate
Grefier

